

„LUNGO DROM”

ROMA LAP

1993. JANUÁR

PRÓBASZÁM

IMA

Áldott legyen a neved,
és megmaradjon
a mi nemzetségünk is,
miképpen a gyűlölettől
Betlehem megóvta a kisdedet,
azonképpen szabadíts
meg bennünket a megaláztatásoktól,
és egyszer se
vigyél minket a kísértésbe,
mert az orcánkat dicsérő
ajkak némaságba fulladhatnak
a hazugság kőtáblái előtt,
és mindig bocsáss meg
a törzseinket rágalmazó
önkéntes martalócoknak
mint ahogyan nekünk
is mindennap
meg kell bocsátanunk
az ellenünk vétkezőknek
és áldott legyen
Jézus szeplőtelen
anyjának neve,
mert megszülte a gyermeket,
és legyen áldott az ország is,
ahol a legenda
és ahol az ének megszülethetett!

Kovács József

Baxtalo
Nyevo Bersh!
Boldog
Új Esztendőt!

Fotó: Hargitai Lajos

Cigánygyerekek esélyközelben

Ha van téma, melyről a legszélsőségesebb vélemények is egyszerre hangozhatnak el, az a cigányság problematikája. Indulatok, érzelmek, harag és megértés, előítéletek avagy türelmes segítség, ez mind jellemzi azt a kavargó érvtengert, mely nap mint nap körülveszi az ezzel kapcsolatba kerülőket. Ijesztő statisztikák, átélt vagy hallott események, riadt jövőbelátás jellemzi az egyik táborát. A kudarcok és látványos sikerek ellenére elveit fel nem adó, segíteni kész akarát és ismételt próbálkozás jellemzi a másik oldalt. A kettő között pedig a helyét kereső, azt nem találó, vagy nem is akaró cigányság. És ahol mindez lecsapódik, az az oktatás, az iskola, amely egyre kilátástalabb harcot folytat a perspektívátlan fiatalokért. Van, ahol feladják, beletörődve a megváltoztathatatlanok vélibe. Másutt újramezlik. Mint Tiszabón is, ahol már harmadik esztendeje folyik egy kísérlet.

A község általános iskolája régi épületével, a hozzátoldott résszel pontosan jelzi a vasújtától, ipartól megfosztott, a gazdasági vérkeringésből kikerült, s ezért sorvadásra ítélt alföldi kisteleplést. A hatvanas évek koncepciójának megfelelően erőltetett asszimiláció zajlott le, melynek következményeképpen az ósanarchikus szinten élő cigányság és a helyi, polgárosodott közösség találkozása komoly következményekkel járt. A betelepítés miatt, aki tehette, elköltözött, aki nem, beletörődött. A napjainkra 70%-ot elérő cigány lakosság beilleszkedése, a gyerekek oktatásban történő megjelenése drámai következményekkel járt. A pedagógusok számára világossá vált, a meglévő állapotot nem lehet egy nagy ugrással áthidalni. A gyerekek képtelenek elsajátítani a „szent tanterv” által meghatározott tananyagmennyiséget.

A módszer energiát szabadít föl

– Elég régóta tanítok itt, hogy megértsem, valamit lépniük kell – vezet körbe a meglehetősen nehéz körülmények között működő iskolában Tolnai Antal igazgató. Bár a technikai feltételeink gyakorlatilag a lehető legalacsonyabb szinten vannak, hiszen a község is utolsó helyen áll a megyében, mégsem ennek bővítését láttuk elsődlegesnek. A kemény szociológiai tényekkel szembesülve újfajta megközelítése vált szükségessé a problémának. A lakosság átstrukturálódása, a növekvő gyereksereg megjelenése és tudásszintjük felmérése világossá tette, az eddigi, hagyományos oktatási rend számunkra tarthatatlan. Ebből a szocio-kulturális környezetből érkező gyerekek képtelenek megbirkózni az egységes, és ezért városi gyerekek szintjéhez mért tananyaggal. Az eredmény egy sikerélmények nélküli, küszködő, lemaradó, továbbtanulásra szinte teljesen képtelen korosztály, mely a mára már hatalmas méretűvé dagadt munkanélküliek táborát gyarapíthatja csak. A kollégákkal összefogva, közösen, egy-

fajta belső pályázat segítségével dolgoztuk ki az elképzelésünket, amely testre szabott és eredményekkel kecsegtetett. A misztérium, valamint a megyei pedagógiai intézet támogatásával elkészült anyagot 1989-ben kezdtük valóra váltani. Mára már tapasztalataink is vannak, s nagy örömmel szolgál, hogy ezek biztatóak.

Egy hagyományos pedagógiához szokott látogató számára meghökkentően kialakított tanterembe lépünk. Nyoma nincs a poros rendszerű padosoknak. Az asztalok összetolva, csoportmunkára kialakítva. A gyerekek, igen egyszerű ruházatú, barna bőrű, csillogó szemű iskolások, éppen a tanár bácsit, Imrei Istvánt veszik körül. A fogasokon szerzők, munkaeszközök. A polcokon maguk készítette játékok, taneszközök. A tábla mellett egy sajátos napirendi lista, gyerekírással kitöltve jelezvén, ki mit szeretne csinálni aznap. Úgy tűnik, itt meglehetősen szabad szellem uralkodik.

– Szabad szellem, de nem szabadoság – válaszolja Imrei István –, ami döntő mértékben a Freinet-módszerre alapozódik. Ezek a gyerekek sem neveltetésük, sem felkészültségük miatt nem alkalmasak a hagyományos iskolai rendre. Ha erőltetjük, ha keményen megszabjuk, mit tegyenek, nem érhetünk el eredményt. A módszer lényegéből fakadó szabadság viszont hallatlan energiákat ad, megmozgatja alkotó fantáziájukat, és sikerélményhez juttatja őket. A kíváncsiság felkeltése, a bizalom légkörében történő kielégítése, a saját erőnek a megismertetése szárnyakat ad a fantáziájuknak. Kérdéseket tesznek fel, maguk keresik rá a választ, és dolgoznak. Együtt, csoportban, segítve egymást. A tantervi minimum elsajátítása így nem okoz gondot, a tehetségesebbnek pedig módja van kitörni. Sokan még otthon sem láttak szerszámokat, itt pedig kézbe vehetik őket.

Könyveik a polcokon találhatóak

Nem véletlenül maradnak itt még délután is dolgoztatni. Úgy látszik, szeretnek iskolába járni.

A nap mint nap történő szembekerülés az említett problémákkal meggyőzött minket, s jelenlegi tanterv a sajátos üszabói viszonyok között megvalósíthatatlan – fűzi hozzá az igazgató. – Újra kellett gondolnunk a tantervi minimumot és a helyi sajátosságokra, valamint a továbbtanulás segítésére való lebontására. Mindehhez messzemenő pedagógiai szabadságot, a módszerek kiválasztását és egyfajta technikai háttérrel kellett biztosítani. Mivel az épület elöregedése, az új szárny nem kielégítő volta, a tornaterem és a megfelelő étkező hiánya adott tény, ez utóbbi háttér megszervezése bizonyult a legnehezebbnek. A terv mégis elkészült, jóváhagyták, s 1989-ben belevágtunk az építkezésbe.

Amikor egy fiatal, lelkes, tervekkel, reményekkel teli pedagógus Tiszabőre kerül – bár meggyőződésem, más hasonló adottságokkal rendelkező helyen sincs ez másként –, hamar rádöbben arra, képtelen betartani a követelményeket. Az ingerszegény környezetből érkező, megfelelő családi és szociális háttér nélküli gyerekek nem tudják elsajátítani a tananyagot. És ekkor dönteni kell. A hármas valamelyikén – gyerek, pedagógus, tananyag – változtatni szükséges. Ezért a nyolc év anyagát hármas egységre bontottuk fel. Az első, az *alapozó szakasz* kialakítása. Ez az első osztálytól a harmadikig tart. Itt eldől, ki mutat nagyobb tehetséget a tanuláshoz és kiket kell nagyobb türelemmel tanítani. Az így kialakított osztályok jutnak el az *ismeretközvetítő szakaszba*. Itt elsősorban a manualitásra és az osztályközösségi foglalkozásokra helyezük a hangsúlyt. Végül 7–8. osztályban már az *orientáló szakasz*, a vizsgarendszer bevezetése kerül előtérbe.

A folyosókon, mint minden iskolában, a végzős osztályok tablói díszítik a falakat. A pedagógusok között ritka a megszokott arc. Nagy a fluktuáció, ami a körülményeket, a település elzártságát, az egyáltalán nem magas béreket és az igen nagy türelmet igénylő sajátos összetételű osztályokat figyelembe véve érthető. Szolgálati lakás alig van, bejárni, vagy inkább kijárni ide – ahogy az itteniek mondják – egy óra buszozást jelent. A mostani csapat azonban kitartónak tűnik.

Tantárgy az emberismeretről

Nem volt elég csak az egyik tényezőt megváltoztatni. Szükség volt a pedagógusszemlélet változtatására is. Az egész program közös viták során született és aktív részvételt kíván. A mostani csapat, fiatalok, telve energiával egyfajta falumegmentő, iskolavédő koncepció alapján munkálkodnak. Ketten most végzik

a Waldorf-módszer továbbképzést, van, aki Freinet követője, és van továbbtanulónk is. Mindezek alapján jött létre az az új tantárgy is, amit „Emberismeret” címmel jelzünk. Ez a speciális tárgy teszi lehetővé, hogy a tiszabői gyerekek képességét, készségeit intenzívebben fejlesszük, jellemüket alakítsuk. A lényege pedig az emberek hajlamainak, szokásainak, lelki életének a megismerése. Erre pedig – úgy érzem, – elengedhetetlenül szükségük van ezeknek a gyerekeknek. A speciális tárgy alkalmazkodik a háromszakaszos tananyagfelépítéshez. Az első időszak a beszédfejlesztése, a beszédkultúra kialakítása. A gyerekek sem magyarul, sem cigányul nem beszélnek rendesen. A pár mondatos szöveg memorizálása, begyakorlása, bár szinte erejüket meghaladó feladat, siker esetén megfelelő szókinészhez juttatja őket. A következő szakasz már a manuális készségek fejlesztésére szolgál. Oda haza nincs felnőtt, aki megtanítaná őket a kéz használatára, a szerszámok kezelésére. De még megfelelő technikai eszköz sem áll rendelkezésre. Az elfogadható házról nem is beszélve. Van olyan kisdiák, aki itt találkozik először működtethető, kézbevehető szerszámmal. Ez a feladatcsomag lehetővé teszi közvetlen célok megvalósítása mellett megfelelő térérzékelés kialakítását, az arányok, a méretek felismerését, alkalmazását. Az utolsó szakasz pedig az alapvető higiéniai szokások kialakítása. Ennek itt – ismerve a körülményeket – igen fontos szerepe van. Mivel ez a hármas felépítés az 1-3. év során történik, nem a besulykolás, hanem a játékos tanulás módszerével valósítható meg.

A 4–6. osztály már a komoly tanulását. A praktikus ismeretek, ház körüli munkák, háztartásban segítség, sütés, főzés, bevásárlás mellett már nemcsak saját maguk, de környezetük tisztán tartása is a feladatok közé tartozik. Mindez kap-

csolódik az alapvető illetéki ismeretekhez és a viselkedési szabályok megtanulásához, végül az utolsó évek az iskolában már az önismeret és intelligencia kérdéskörét is tárgyalják. Ezek közt helyt kap a saját kultúra ismerete mellett a máság elfogadása, a kölcsönös előítéleteknek a valamiféle oldása. Mindezek az elképzeléseink szerint lehetőséget adnak arra, hogy önmaguk megismerésével, a személyiségük megfelelő irányba történő fejlesztésével elérhető, vagy legalábbis megközelíthetővé válik számukra a polgári lét, a boldogulás lehetősége. A háromesztendő tapasztalatunk azt mutatja, rettentő nehéz fába vágtuk a fejszénket. De egyszerűen nem tehetünk mást. Valakinek el kell kezdeni, tennie kell egy lépést a másik felé. A gyerekek szeretnek iskolába járni. A délutáni szakkörökön, számológépes, kézügyességet fejlesztő vagy nyelvi szakkörökön mindig nagy létszámmal vesznek részt. Talán az iskola adja meg nekik azt az élményt, amit más körülmények között a szülői ház, a baráti kör adhatna meg. Talán ez így együtt hozzájárul ahhoz, hogy az a szörnyű hátrány, amivel ezek a gyerekek, cigányok és nem cigányok indulnak, lefaragható. Vagy csupán csökkenthető. Mindenképpen folytatjuk tovább ezt a munkát.

Az út a buszmegállóig, a zezgugos kis utcák, egyik oldalukon betonjárdával, adnak időt a töprengésre. Aki már járt ilyen településen, tudja, milyen a szinte kitapintható csend. Sehol egy gépzakatolás, autózúgás. Az emberek, ki tudja, hol vannak. Csak néhány igen egyszerűen öltözött fiú szalad az iskola felé, kezükben cigaretta. A megállóban két asszony száll föl a Szolnok felé induló buszra. Egy kisfiú, apja zakójában, mezítláb integet nekik. Göndör haja alól két csillogó szem néz a busz után. Nemsokára iskolába megy. És utána?

Csillei Béla

Cigányság az agrár- ágazatban

Konferencia

Szolnok,
1992. december 12.

Fotók: Hargitai Lajos

Az Igazságszövetség tagjai

Országgyűlési képviselők: dr. Mizsei Béla, Petronyák László,
Jakab Ferenc és Halász István

Vitaindító: Kurunczi Sándor,
a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi
Hivatal csoportvezetője

Szakmai bevezető: Sárossy László,
a Földművelésügyi Minisztérium
politikai államtitkára

A hallgatóság

Közel 30 cigánygyermek jött 1992. július 19-én Szolnokra. Utazásuk célja meglehetősen szokatlan volt: mindaddig nem túl gyakran szerveztek kifejezetten roma kisdíákoknak olvasólabort.

Az irodalom, az olvasás, a könyv szeretetére való nevelés volt a cél ebben a tíz napban. Olyan élményeket nyújtani, amelyek elkísérik a táborozókat egy életen át, és amelyek formálják gondolkodásukat.

Jelentős részben olyan gyermekek táboroztak együtt, akik először voltak távol a családtól. Ehhez képest kevesebb volt a búslakodó arc, mint az örömteli, csillogó szem.

A dal, a tánc, a nevetés mellett komoly pillanatok is akadtak. Ezekről olyan képességeik révén híressé vált cigányemberek gondoskodtak, mint a színész Hollai Kálmán, vagy a költő Rostás Farkas György. Vele Rostás Anita és Rafael János készített interjút.

Író a gyermekek között

– Gyuri bácsi, milyenek vagyunk mi, cigányemberek?

– Mindenekelőtt jóságosak. Segítőkészek, érzékenylelkűek, vendégszeretők és vendégüsztelők. Ezen kívül vidám alaptermészetűek. A színek és az ízek rabjai.

– Milyen volt a gyermekkor?

– Csodálatos. Nekem volt a világon a legszebb gyermekkorom. Tíz testvérem van. Öt fiú és öt lány. Nagy-nagy szeretetben éltünk, féltő gondossággal vigyáztunk egymásra, még egymás álmaira is. Mint ahogyan az a cigány családnál szokás, mi is nagy családban éltünk, s a szülő és a gyermek közötti kapcsolat nagyon szoros volt. A cigány szülő majomszeretettel szereti a gyermekeit. Ez egyébként rám is jellemző.

– Hogyan lett Gyuri bácsiból újságíró?

– Ennek története van. 700 esztendeje, hogy népem a társadalom periferiáján tengeti életét. Már fiatalon elhatároztam, hogy életemet népem szolgálatába állítom. Vallom, hogy egy népet csak méltósággal lehet szolgálni, és vallom, hogy egy újságíró tehet a legtöbbet a népéért.

– Csak cigány újságba ír?

– Nem. Hazai és külföldi lapokban publikálok. Most ugyan a politizálás és a könyvírás nagyon sok időmet elvesz.

– A tábor ideje alatt, amíg velünk tetszett lenni, nos ebből az együttlétebből születni fog-e valamilyen vers?

– Most, hogy találkoztam veletek, versszetek és cikkek vannak bennem. Új érzelmi töltődést kaptam tő-

letek. Leírhatatlan és elmondhatatlan, amit érzek. Ha ezer évig élnék, akkor sem tudnám elmondani, amit érzek akkor, amikor gyermektáborokban lehetek. Ebből merítek erőt, amikor rettenetes gondolatok gyötörnek. És ez ad nekem erőt ahhoz, hogy újra írni tudjak.

– Gyuri bácsi, köszönjük szépen a beszélgetést!

Rostás Farkas György

Tiétek a szívem

A szívemre ismét csak alkony borul – sötét van ajkamról a szavak bénán hullanak le... állok némán.

De szememtől reszketnek az urak a bánatom mutatja az utat kövessetek – magamba fordulok de akkor is csak veletek vagyok.

Erdei játék

Gyertek ide, gyertek,
karikába gyűljetek,
fogjátok meg a kezem,
forduljatok mind velem!

Számoljuk ki, mennyi tíz,
az erdőbe menj te is,
daloljunk mind: karika,
forduljon ki Marika!

Számolgassunk, daloljunk,
egyszerre leguggoljunk,
körbe-körbe szaladjunk,
újra tízig számoljunk!

B E M U T A T K O Z I K

a roma ifjúság egyik szervezete, a FIROSZ

Ez év májusában múlt egy esztendő a Fiatal Romák Országos Szövetsége, a FIROSZ. A Magyarországi Roma Parlament kezdeményezésére, a Magyarországon élő cigány fiatalok érdekeinek képviselőjére alakult meg.

Ezidáig nemigen állt módunkban a szervezetet és az elnökséget bemutatni. Most adott a lehetőség, így szeretnék is élni vele. Mint említettem, megalakulásunkat a Magyarországi Roma Parlament segítette elő, tekintettel arra, hogy a fiatalságot igazából nem képviselte senki. Idézet a FIROSZ alakuló jegyzőkönyvéből: „Miért van szükség a FIROSZ-ra? A cigány ifjúságnak ma nincs érdekképviselői szerve. Ha jól működne a Cigány Ifjúsági Szövetség, akkor nem lenne szükség újabb szervezet létrehozására” – mondta Osztoján Béla. Az idézetet nem kívánom magyarázni, azt viszont kijelenthetem, hogy a FIROSZ ezidáig nem tett, és nem is szándékozik egy szervezet belülegyeibe sem beavatkozni, illetve ócsárolni. Úgy gondolom, hogy a közös cigány ügy érdekének sem az egyik, sem a másik megoldás nem használna.

Megalakulásunk napján a Parlamentben különböző erők csaptak össze, melynek végeredményeként a következő vezetőség alakult meg. Elnöknek e sorok íróját, Farkas Lászlót választotta meg a közgyűlés. Alelnök Faur Zoltán és Krasznai József lett, a szervezet titkára Budai Gábor, szóvivője ifj. Bogdán János.

Az elmúlt egy év alatt azt mondhatjuk, hogy csak igen kis lépéseket tettünk előre, annak ellenére, hogy hét megyében, mintegy nyolcvan tagszervezetünk működik. Első és legfőbb célkitűzésünk a hazai cigány fiatalok képviselete. Mindenekelőtt az oktatás területén szeretnénk volna, illetve szeretnénk eredményeket elérni. Több megyében indítottunk átképzést, különböző szakmában.

Ezek többé-kevésbé sikeresek voltak, de meg kell említenem, hogy több helyen a pályázatunkat különböző indokokkal elutasították. Úgy gondoljuk, ahhoz, hogy a cigányság az aluliskolázottság szintjén felül tudjon emelkedni, mindenféleképpen szükség lenne ezekre az átképzésekre.

Az általános iskolások képzése lenne a legfontosabb feladat. Köztudott, hogy az iskolákban a cigány tanulókra az állami normatíván felül még etnikai támogatás is igényelhető, azonban több iskolánál sajnálattal állapítottuk meg, hogy az e célra igényelt pénzt, nem minden esetben a cigány gyerekek felzárkóztatására fordítják.

Az elmúlt idő folyamán az elnökség tagjai több konzultatív táborban vettek részt. Pedagógusokkal tanácskoztak a cigány gyerekek felzárkóztatása, illetve tanításuk lehetőségeiről.

A FIROSZ a Magyarország területén élő fiatal romák oktatásának javítása, társadalmi beilleszkedésük elősegítésére, a tanuló ifjúság környezeti ártalmak miatti veszélyeztetettségének megszüntetésére és megelőzésére, életkörülményeik javítása és fejlesztése érdekében, valamint tanulmányaik támogatására létrehozta a „Fiatal Romákért” Alapítványt.

Szervezetünk számos polgármesteri hivatallal és általános iskolával tartja a kapcsolatot, több-kevesebb sikerrel. Megannyi településen rendeztünk fórumot a cigányság szépségéről, jelenlétéről, számtalan helyen tartottunk Mikulás-estet.

Résztvettünk a közelmúltban a cigányságot ért atrocitások felderítésében. Jelen voltunk a tragédiák színhelyein is. Meggyőződésünk, hogy a mai parázs hangulat feloldása a kimondott, vagy ki nem mondott ellentétek megszüntetésének mérőköve lehet az oktatásban fennálló hátrányok leküzdésének segítése. Ehhez mindenképpen olyan oktatási törvényre van szükség, mely figyelembe veszi a cigányság másságát.

Illusztrációként szeretném bemutatni a FIROSZ Tiszaburai Tagszervezetét. Többek között azért is, mert magam is Tiszaburán lakom, a képviselő testületben is benne vagyok, és ezáltal a helyzetet is jobban ismerem.

Tiszaburai tagszervezetünk 1991-ben alakult. Vezetői: Túró Jenő és Túró Béla. Testvérszervezetünk a „Lungo Drom”, mellyel közösen rendezünk a községben mindent, olyannyira, hogy a közösen kiharcolt klubot is együtt üzemeltetjük.

Mint a testületben is résztvevő szószóló, már egy éve indítványoztam, hogy – mivel Tiszabura lakosságának kb. 50%-a cigány származású – a munkaképes korúak kb. 90–95%-a munkanélküli, valamint az iskolába járó gyerekek kb. 70%-a szintén cigány származású, ezért a szervezet kapjon egy olyan önálló helyiséget, ahol a cigányság számára összeállított programját meg tudja valósítani. Nos, ezt a helyiséget sikerült is kb. egyéves „harc” után megkapni.

A problémát elsősorban nem a számokban látom, hanem a problémáknak a megoldásához való hozzáállásban. Túró Jenő és Túró Béla az önkormányzati üléseken rendszeresen résztvesznek, és megpróbálják a szervezetet és – ezen keresztül – a cigányságot képviselni.

Úgy gondolom, azok az adatok rendkívül ijesztőek, miszerint az általános iskolák első osztályába beiratkozott cigány gyerekeknek jó, ha a 20%-a elvégzi a nyolc általánost. Ez kellő képpen bizonyítja, hogy az aluliskolázott réteg nemhogy csökkenne, hanem inkább tovább növekszik. És ez mindaddig így lesz, míg olyan egyértelmű törvény nem születik, mely pontosan meghatározná, hogy a cigánygyerekekre főlvet etnikai támogatás mire használható fel. Persze a kérdést úgy is fel lehet tenni: mi lenne akkor, ha az etnikai támogatást sem kapná meg az önkormányzat?

Farkas László,
a FIROSZ elnöke

Örömet szereztek a gyerekeknek

Kisújszállás

A Lungo Drom szervezete december 21-én karácsonyi ünnepséget rendezett a város gyermekeinek. A vidám hangulatot tetézte a sok-sok értékes ajándék, amelyet a Kunszöv, a Sütöde, az Áfész, a Lemezipari Vállalat, a Dél-Alföldi Pincegazdaság és a Tejüzem jóvoltából osztottak szét a lungo dromosok, akik ezúton is köszönik a szponzorálást.

(Új Néplap)

Háromnyelvű cigány családi lap

(MH) Az Amaro Drom, a Romano Nyevice, a Phralipe és a Lungo Drom cigány újságok után januárban új magazin jelenik meg az újságárusoknál. Fekete Mihály, a Roma Magazin főszerkesztője, a tegnapi Kaszinó Arizonában tartott sajtótájékoztatón elmondta: a lapot a Magyarországi Cigány Kulturáért Alapítvány adja ki. A januártól havonta ötezer példányban megjelenő színes, képes magazin három nyelven – magyar, cigány és beás – szól a cigány családokhoz. A kislétszámú szerkesztőséget széles munkatársi gárda segíti. A bemutató számban – melyet a napokban megvásárolhatnak a standokon – Choli Daróczi József, Lakatos Menyhért írásai mellett riportokat, verseket, beás balladákat és a bibliai Salamon király történetét olvashatják az érdeklődők.

Cigánykiadványok

1. Cigány-Magyar Szótár	Ár: 178 Ft
2. Ősi cigány mesterségek és foglalkozások	Ár: 190 Ft
3. Tiétek a szívem	
Kétnyelvű gyermekvers	Ár: 90 Ft
4. Megváltásért	Ár: 128 Ft
5. Képes olvasókönyv (gyermekeknek)	Ár: 138 Ft
6. Cigányságom vállalom	Ár: 128 Ft
7. A cigányok története	Ár: 99 Ft
8. A cigányok hiedelemvilága	Ár: 110 Ft
9. Apám meséi, mondavilág I.	

A megjelent és előkészületben lévő munkák a következő címen megrendelhetők:

Cigány Tudományos És Művészeti Társaság,
1078 Budapest, Hernád u. 28. I/14.
Telefon: 1411-740

Hogyan írjunk önéletrajzt, pályázatot?

Mára valamennyiünk előtt ismertté vált az a tény, hogy előbb-utóbb új álláskereséssel, állás- és munkahelyváltoztatással kell szembenéznünk. És sokan vannak sajnos, akik már hónapok óta munkanélküliek. Nekik szeretnénk a következő összeállítással segítséget nyújtani.

Álláslehetőségről felvilágosítást kaphatunk a Munkaügyi Központban és kirendeltségein, de figyelniük kell a napi sajtót is, ahol ha nem is oly gyakorisággal, mint régebben, de hirdetnek a vállalatok. Ott közlik általában a jelentkezés módját is. Az írásban történő jelentkezéskor önéletrajzt kell küldeni.

Az önéletrajznak tartalmaznia kell:

I. Személyi adatok

II. A képzettség összefoglalása

(Amennyiben a képzettségünk alacsonyabb a megkívántnál, hangsúlyozzuk a munka során szerzett tapasztalatokat, az elért eredményeket.)

III. Korábbi munkahelyek

IV. Munka melletti szakmai tanfolyamok felsorolása.

Esetleges nyelvtudás.

Dátum, aláírás, pontos cím, esetleg telefonszám.

Az önéletrajzt kísérőlevéllel küldjük meg a leendő munkahelynek.

A levél első részében jelöljük meg az állást, amelyre jelentkezünk, a helyet, ahonnan erről tudomást szereztünk. Egy-két mondatban foglaljuk össze az adott téma, szakterület iránti érdeklődésünket. Esetlegesen közöljük fizetési igényünket. Dátum, aláírás.

Általában az önéletrajz, a jelentkezés alapján hívják be a jelentkezőket személyes beszélgetésre. Az első találkozásra nagy gondot kell fordítani. Kedvezőbb benyomást szereznek rólunk, ha rendezett külsővel jelenünk meg.

A beszélgetés során igyekezzünk a legelőnyösebb oldalunkról bemutatkozni. Tömören, lényegretörően fogalmazunk. Mindig csak a kérdésekre válaszolunk. Kérhetik az iskolai végzettségünket igazoló oklevelet, vigyünk magunkkal!

A jelentkező kiegészítő kérdéseket kaphat, amelyben tájékozódhat a hirdető a pályázó elképzeléseiről, távlati szakmai terveiről. Itt történhet a fizetési lehetőségek, egyéb juttatások ismertetése. Ha fontos számunkra az állás elnyerése, ne lépünk fel túlzott igényekkel.

Ha jelentkezésünkkel pályázatot kell adni, ügyeljünk az alábbiakra:

Pályázatot gondos kézírással, vagy ha lehetőségünk van rá – géppel készítsünk vagy készíttessünk. A pályázatnak, az önéletrajzhoz hasonlóan tartalmaznia kell:

- Név, cím, telefonszám
- Személyi adatok
- Milyen állást akarunk elérni
- Iskolai végzettség
- Korábbi munkahelyek
- Munkatapasztalatok
- Dátum, aláírás

A jelölt esélyeit növeli, ha az önéletrajzt, pályázatot gondosan összeállítva nyújtja be.

– pé –

Kökény Róbert: Babona

„LUNGO DROM” — ROMA LAP ○ Megjelenik havonta ○ Kiadja: az „Oktatási és Továbbképzési Központ” Alapítvány
 5000 Szolnok, Szapáry út 19. ○ Telefon/telefax: (56) 340-110
 Felelős szerkesztő: Paksi Éva ○ Tervezőszerkesztő: Pozsa József ○ Felelős kiadó: Farkas Flórián
 Nyomda: Versegly Ferenc Könyvtár Nyomdája